

1. Mini mistrovství světa žáků a juniorů

Brno, 3.- 4. května 2019

Protože jsem byl jako vítěz doprovodného závodu konaného v pátek večer veřejně Jardou požádán o napsání zprávy o závodu žáků v Brně, zkusím dát něco dohromady. Radost z toho nemám, protože se jely tři kategorie, v každé tři věkové skupiny závodníků, doprovodný závod a ještě se toho stalo plno kolem a kolem. Ale měl jsem to tušit a mohl jsem první místo přenechat skvěle jedoucímu Romanu Motyčkovi...

Takže mistrák v Brně. Pár osob nedorazilo, takže v pátek nakonec 16 závodníků. Startovní pole mohlo být i o něco početnější, ale důvodů je více. U PR32 mě samotného velmi překvapilo, jak relativně dobře tyhle modely jedou. Opět jsem měl další z předsudků, který se ukázal jako lichý. A to mi to celé roky lidé kolem říkali, jenže já jim nevěřil. Velký podíl na tom měla nová karoserie BMW od BPA slot racing, která je delší a umožňuje velmi variabilní našpendlení na podvozek. Také bylo skvělé, že všichni měli shodné motory od JMS typu Falcon Retro. Jedinou svízeli byla nutnost motory řádně, a ještě jednou to zopakují "řádně", do podvozku přiletovat. A to se v podmínkách na dráze ne všem vždy zcela povedlo. Já měl to štěstí, že jsem nadával tak dlouho, až se slitoval Kamil a většinu práce odvedl za mě. Navíc jsem si byl vědom toho, že na závodech nebude Amatér a tak musím mít výjimečně svoje nářadí, ale to, co jsem si z domu vzal, mi bylo k nepotřebě a co jsem potřeboval, jsem zase neměl. Velké štěstí, že jsem seděl v místnosti, kde se všechno dalo opatřit.

Kvalifikaci o parník vyhrál junior Roman Klapka, ze žáků starších byl nejlepší Adam Ryšavý a v mladších Michael Schupfer. V závodě pak Roman nedal ani jednomu ze zbývajících dvou konkurentů ve třídě šanci a s náskokem 14 kol vyhrál. Rozdíl mezi druhým Markem Mechlem a třetím Fandou Holým byl pouhá dvě kola. Mimochodem, Roman dle SpyTechu v závodě zajel nejlepší lap 5,9, což se myslím žádnému z dospělých v následném závodě s totožnými modely nepodařilo. Starších žáků bylo 5 a vítězství bylo získáno pro tým z Trutnova s rozdílem pouhého jednoho kola. Lukáš Tříška totiž o kolo porazil Adama Ryšavého, kterého přijela na závod podpořit nejen sympatická maminka, ale i tatínek, který fotil a fotil. Třetí

místo šlo opět do Východních Čech díky Adamovi Beranovi. Potom další z Trutnova Marek Smejkal a Adam Trojan. Největší skupinu tvořili mladší žáci. Díky společnému závodu všech bylo někdy nejasné, kdo je kolikátý, ale v dalších závodech se člověk již orientoval lépe. Vyhrál novopacký David Švorc, který v Brně zajel skvěle již na BPA, kde jsme jej nasadili do závodu do týmu s Vládou Bradou a najetá kola byla znát. Druhé místo získal díky skvělému mechanikovi Tomáš Vaněček o jediné kolo před synem další legendy minulého století Alexem Lapčákem. Opět souboje stejných jmen, jen s rozdílem 30 let. Moravský Michael Schupfer čtvrtý, potom Lukáš Zdražil (kterému v závodě nevydržel převod nalepený na zadní osu lepidlem Herkules), Laura Lapčáková šestá, pak Mikuláš Vrba a osmý díky nespolehlivé technice Tomáš Holý, kterému z modelu někdy kolem poloviny závodu odešel motor ven a bylo po nadějích. Jinak bojoval o příčky mnohem vyšší.

Myslím, že bylo něco po osmé hodině večerní a dospělým bylo nabídnuto, aby si vyzkoušely modely PR32, s nimiž jeli žáci v jejich vlastním závodě. Fronta a zájem o závod byly ohromné, přejímka nebrala konce a všichni, zejména ti, kteří na dráze ještě nikdy nejeli, se těšili, jak dětem ukáží, jak se na dráze závodí. A pro děti to bylo opravdu poučné. Hlavním faktorem závodu totiž bylo, že kdosi nakukal hlavnímu rozhodčímu, že pauza 30 vteřin mezi jízdami je dostatečná a tím se závod velmi ztraktivnil. Nejenže to celé dost odsejvalo, ale také bylo jedno, jestli je povoleno v pauzách na modelu pracovat či nikoliv, protože se stejně nic nestihlo. První pauzu nikdo ze závodníků nestihl provést všechny nezbytné úkony, někteří si ani nepřepíchlí ovladač a už se jelo dál. Od další pauzy měli šanci na dobrý výsledek jen ti, kdo si vynutili reciproční práci na přelepení modelu od dětí, které byly oproti dospělým mechanikům hbité a v průběhu 30 sekund většinou nejenže model na dráze našli, ale také včas přelepili a dali na další drážku. Závodníci bez vlastních dětí tak neměli v závodě šanci na úspěch. Dalším faktorem bylo také to, kolik morušového vína ten který ze závodníků před závodem vypil, neboť PR32 je, jak tvrdí žamberečtí, malé a drzé auto a ono to opravdu chce se trochu soustředit. Buď jak buď, čas na kolo 5,9 jako Roman Klapka nikdo nedal, ale závod to byl veselý a hravý. Vyhrál DR46 a díky tomu získal kromě modrého otvíráku na pivo i šanci sedět u počítače a psát a psát. Ale Roman Motyčka byl po celý závod zatraceně blízko. A nakonec to byl závod vyrovnaný tak, že mezi prvními čtyřmi v cíli byl rozdíl pouhá dvě kola.

A nyní k sobotě. Ráno snídaně pro děti i dospělé. Všeho dosyta a chutné. Myslím, že všechen Capri Sun v bufetu vypilo moje dítě, ale i tak jsem platil pár korun. Asi to mladej psal zkušeně na účet někoho jiného. Dvě hodiny tréninku v PR24 stačí na rozbití několika aut i postavení nových. Kvalifikaci celkově opět ovládl Roman Klapka s náskokem 0,2 sekundy. Obrovský rozdíl. Ve starších žácích vyhrál Adam Beran a v mladších Lukáš Zdražil. Závod potom probíhal relativně v klidu, kdy nakonec Adam Beran vyhrál celkově. Junioři se poskládali opět v pořadí Klapka, Mechl, Holý. Starší žáci byli z HK (Beran), Trutnova (Tříška) a Brna (Ryšavý). Potom Adam Trojan a Marek Smejkal, který měl nějaké technické potíže s ohledem na ložisko motoru a mosazný pastorek. V mladších žácích vyměnil Lukáš Zdražil lepený převod za šroubovací a s velkým náskokem kategorii vyhrál před Michaelem Schupferem a Davidem Švorcem. Co víc k závodu dodat? Asi jen pro ukázkou, jak rychlé jsou dnes modely PR24 s motorem 16D. Klapka v závodě 5,1, Mechl 5,0 a Beran dokonce 4,8. Naštěstí nikoho po pátku nenapadlo, že by dospělí opět dětem předvedli, jak se s těmito modely jezdí.

K obědu řízek, salát a pro děti nanuky. Právě nanuky způsobily, že po zahájení tréninku se nikomu na dráhu nechtělo, všichni se po vzoru Kimiho Räikkönena na závod ES - G12 připravovali mentálně. ES - G12 je kategorie, která dlouhodobě mnohé děti i dospělé láká. Volný podvozek, motor třídy 12 a karoserie, která by model na dráze udržela snad i hlavou dolů. Krásné ježdění, pokud vynecháte světové superšasi od Temelína, tak i vcelku cenově dostupné. Někdo jel i s plechovkou a taky to šlo. První překvapení přišlo už v kvalifikaci, kde dal Fanda Holý 4,3 a na čele vydržel až do konce, protože ani Adam Beran, ani Roman Klapka a ani nikdo jiný to nedal. Dva zmínění "jen" 4,4. Rozdíl mladších a starších žáků tu byl nejmarkantnější, nejlepší "mlad'och" byl Lukáš Zdražil a dal 5,3. Ale pak to bylo opět dost vyrovnané a hlavně to i ty nejmenší bavilo asi nejvíc. Prostě ty auta jedou a o to tu jde.

V závodě začnu od konce. Opět technické problémy jednoho z Tomášů. Mechanika bych u něho ještě neměnil, ale domácí přípravu je třeba zlepšit. Rozhodně se na tom podepsalo to, že Franta dělal poslední týdny nový kufr pro jednoho z Pardubic a na modely nebylo tolik času. K tomu sem tam nějaká ta rána v závodě a v neposlední řadě nutnost stavění modelů pro dvě děti. No i když, junior Fanda už dítě není, výškově s Markem Mechlem převyšovali i většinu dospělých. Ale Tomáš zcela jistě přijede na další mistrák žáků silnější a odhodlanější. Snad si i tak letošní závody užil. Kdyby se pořadí určovalo podle nejlepšího kola v závodě,

skončil by na skvělém 5. místě. Trochu překvapil David Švorc, kterému dvanáctka nejela, protože nikdo už nepochybuje, že jezdit umí, byť je ve světě malých koleček jen krátce. Souboj Laury a druhého z Tomášů byl pro mnohé, zejména však pro oba tatínky, velmi sledovanou záležitostí. Tomáš mírně rychlejší, ale Laura jezdila jako s vlakem po kolejích. A nepadala. Navíc se u Tomáše v jízdním čase jednou měnil převod a vyrovnané to bylo do posledních vteřin. Nakonec dvě kola ve prospěch České republiky, ale celkově byla Laura jednoznačně nejlepší ženou v závodě i osobou nejsympatičtější, což bylo následně oceněno při předávání cen. Trojice nejlepších byla Lukáš Zdražil, Michael Schupfer a Alex Lapčák. Najeli o poznání více kol než zbytek mladých rytířů, takže zaslouženě si odvezli poháry. V dalších pozicích se ukázalo, že se začínají smazávat rozdíly mezi staršími žáky a juniory. Trochu překvapivý vítěz kvalifikace Fanda začínal na červené a čekalo se, zda náskok před Romanem Klapkou, mimochodem vítězem posledního závodu BPA právě v Brně, udrží. A na červené jel skvěle. Potom o náskok přišel a Roman jej stáhl, ale přišla další závodnická smůla, která Romana provází posledních pár závodů. Upadlá bočnice a musel kroužit a zkusit udržet alespoň druhé místo celkem. Ale ani to s porouchaným autem nešlo. Nicméně v druhé polovině dostal Adam Beran od Totta Wolfa pokyn přestat se jen vozit, zapnout "párty mód" a začít závodit. A najednou měl Fanda Holý nového soupeře. Jak Adam tak Franta jezdili v závodě 4,3 - 4,4 stále a bylo se na co dívat. Adam nakonec vyhrál celkově i druhou kategorii a oba získali tituly ve svých věkových skupinách. Ve starších žácích zamířily všechny poháry do Východních Čech, protože druhý skončil Lukáš Tříška a třetí Adam Trojan startující ve skupině B.

Tak takhle to celé bylo. A následovalo vyhlášení vítězů, na kterém se předávalo více cen než na třech ročnících Hondy dohromady. Od pořadatele děti dostali již na počátku mistrovství trička, balíček s občerstvením a tužku. Kromě toho, že JMS dodal nové motory pro PR32, které si děti mohly po závodě nechat, poskytl do cen ještě plnou sadu pohárů pro stejnou kategorii. Další poháry dodalo HRC pro ES G12 a na PR24 poslal poháry jeden Ital z Urbina. Plakety na poháry plus plakety pro nejlepší závodníky z kvalifikace dodal Jirka Štrunc, karoserie BPA slotracing a v neposlední řadě americký hrdina Mišák Mickey dodal všem účastníkům balíček mnoha skvělých věcí od převodů po hotová kola. Zvláštní cena šla do rukou nejlepší dívky závodu Laury, která si odnesla teplárenského zeleného draka Teplíka, který ji bude v noci spolehlivě hřát a těšit. Nechtěla jej odložit ani v situacích, kdy si měla jít

pro další ceny, asi proto, aby jí jej někdo neodcizil. Žlutý hrneček BPA dostal její bratr Alex. Oba byli totiž nejlepšími zahraničními závodníky tohoto mistrovství světa. Zajímavostí byl losovací buben, z něhož si účastníci poslepu brali karoserie. A potom to pokračovalo a pokračovalo. Někdo si šel pro poháry vícekrát, někdo jednou, někdo je získá až v příštích letech. Ale to není podstatné. Důležité je, že se závod uskutečnil, že se povedl a děti si vyzkoušeli, jaké to je, když mají závodit proti sobě. Ano, pochopili, že jsou si navzájem soupeři, ale také předvedli tolik vzájemného respektu, uznání a přátelství, že mnohé závody dospělých by mohly závidět. Osobně jsem byl u toho, když několik závodníků utěšovalo Tomáše Holého po jeho technických problémech s modelem a také třeba jiní servisovali kamarády a snažili se jim pomoci k lepšímu výsledku radou, kde nezapomenout brzdit a kde si dávat pozor. A ti nejstarší možná brzy převezmou štafetu v provozování autodráh a v organizaci závodů.

Mistrovství světa mělo také široké mediální pokrytí a bylo sledováno v mnoha zemích, včetně zemí třetího světa. Třeba v africkém Mali byly výsledky komentovány na sociálních sítích okamžitě po jejich zveřejnění a někdy dokonce i dříve. Videosekvence ze závodu byly na pořadatelském webu téměř okamžitě, jen škoda, že fotky na stránkách brněnského klubu nejdou stáhnout pro domácí uložení do fotoalb.

Co napsat závěrem. Bylo to skvělé mistrovství a díky všem, kteří našli a čas, chuť a odvalu do Brna přijet.

Doctor, květen 2019